

ТОВ. М. В. ФРУНЗЕ-МИХАЙЛОВ.

Призначений керуючим арміями Південного фронту тов. Михайло Васильович Фрунзе-Михайлов має великий революційний етап і боеву підготовку. Тов. Фрунзе-Михайлов є членом Комуністичної Партії більшовиків з 1904 року. Він був діячем в революції 1904—1905 років і приймав активну участь в московському озброєному повстанні.

Будучи студентом старшого курсу петроградської політехніки, тов. Фрунзе активно працював в большевицьких організаціях з початку 1907 року. В Петрограді він не один раз був арештований, а з початку 1907 року, за приналежність до Іваново-Вознесенської організації большевиків (Р.С.Д.Р.П.) був арештований та присуджений на 4 роки каторжної праці.

Крім того проти нього була направлена справа про озброєний опір поліції при його арешті, за що тов. Фрунзе був двічі присуджений на смертну кару, але останню його замінили каторжною працею.

При кінці 1915 року тов. Фрунзе втік з Сибіру і нелегально працював на західному фронті.

З перших днів жовтневої революції внішній керуючий Південним фронтом був організатором білоруського селянства та головою радн-селянських депутатів Білоруського краю. Після того, в році представника від Білорусі, він був вибраний членом президію першого Всесерпійського З'їзду Рад селянських депутатів.

В час корніловщини тов. Фрунзе був начальником штабу революційних військ мінського району. Потім він, як представник партії большевиків, прийшов депутатом в установчі збори від Володимирської губернії.

Військова праця тов. Фрунзе розпочинається в 1918 році. В той рік він зразу виявив свою велику здатність та енергію. З початку війни, по розпорядженню партійних органів, працював на посаді окружного командира військових справ Ярославського військового округу, потім керуючим 4-ю армією, яка воювала на Уральському фронті.

В час наступу Колчака, тов. Фрунзе був призначений керуючим арміями південної групи Східного фронту. Необхідно відмітити, що південна група нанесла Колчакову перший рішучий удар, після чого скоро наступило цілковите знищення армії Колчака.

В кінці тов. Фрунзе перейв керування Східним фронтом у тов. Каменева, котрого призначили головнокомандуючим всіма військами Р.С.Ф.С.Р.

З посадування червоної армії у Глибокій Сибіру та утворенням двох напрямків — Сибірського та Туркестанського, тов. Фрунзе став керуючим туркестанським фронтом. Завдяки його керуванню були ліквідовані Уральський і Оренбурзький контрреволюційні виходи та всі внутрішні фронти. Остання операція, яку провів тов. Фрунзе в Туркестані, мистілась в ліквідації Бухарської Емірату, котру отворили бухарські революціонери при нашій допомозі і яка довела до збудування рязної нам Бухарської Радянської Республіки. З Туркестану тов. Фрунзе одержав призначення керуючого Південним фронтом. ("Вісті", Харків.)

ЗВІРСТВА ПОЛЯКІВ В РОГАТИНИЦІНІ.

В доколичних селах Рогатина квартира полк польських уланів. Жовніри сего полку допускать ся надужити на наседеню. Подаемо факти, стверджені підписани свідки, які мають та місце:

брали, побити його тяжко. Коли він з болю на землю, стали копати його ногами. Щоби оминуть в селі збіговища, забрали Малецького з собою бучим то на команду до другого села. За селом його і жіну жовніри побити до неприжитності, лишили в рові і повтікали.

Перед латинським великодем жовніри того самого полку збирали в Підгородю вийця та муку. Не брали, хто кілька давав, а кілька найшли. Від аво ви Ворони зажадали 20 яещ; колиж вона не могла ім стільки дати, биці її і копали ногами.

Дня 9. цвітня с. р. брали сіно, не знати вже котрий раз, у господаря Андрія Бойкевича. Прохана і наріканя його нічого не помагали. Тому, що на подвірю було двох синів Бойкевича, жовніри забрали його сина Івана до команданта. Сей знаючи, що його жде за селом те саме, що і Малецьких, став кричати, скільки сил йому стало на гвалт. На крик почали збігати ся насамперед як звичайно діти. В наслідок сего жовніри лишили на дорозі арештованого і втікли з села.

Командантові ескадрону заявили, що село Підгородю збудувало ся, а селяни бігли за ними з косами та сокирами.

Командант не розбираючи справи, на власну руку вивлад до Підгородя відділ жовнірів на усмирнене бунту.

Жовніри збили Бойкевича до крові. Пережканий його син скочив ся до пнівнич. Там його найдено і бито до утрати мислів. У другого сина Бойкевича, що живе окремо, жовніри порозбивали всі замки. Шукаючи за господарем, жовніри забрали всі харчі. На стриху, який є під соломою, свтіла сирники і кидали їх не згасивши.

Запалали ся солома і громадський носильний Іван Саевичий став гіасити. Тоді звернув ся до нього один жовнір зі словами "Nie gaj, niech sie sk... syn spali"! Обох Бойкевичів, батька і сина, забрали на друге село до команданта. Вели 65 літнього старця в сей спосіб, що звзвими його мійкою, держали за руки, ідуни бігом, і від часу до часу копали його ногами під груди. Забрали з собою і побити тяжко ше Теодора Когута і малого хлопця Василя Михальського, Михайла Матвійцева та Миколу Олійника.

Коли привели ледви живих людей до команданта, замість протоколів, стали нещасних знову обкладати буками. Після того замкнули їх до магазину з сирими шкірами. Другого дня арештованих відвели до Рогатина. Там не найдено в них вини і випущено на волю. ("Вперед")

СКАРГА ЯКИХ БОГАТО.

З села Зубрець, бучацького повіту пишуть до "Впереду": Богате село Зубрець було колісь. Підчас війни вські війська переходили через наше село і дуже нас знищили. А тепер три рази реквізицію робили на збіже, 150 кірців жаб забрали. На насше село бучацьке старство надало 10 вояків, лихо принесло економиа, а за його стороною тягнуть инші. Збрали ся ті панове разом і забрали у нас останній хліб, навіть на насше не лишили. Ми просили економиа, що на весні будемо сіяти, щоби нам хоч на насше лишив. А він нам сказав: "Pisakrev! Ja ci sprowadze na wiosne. Musisz teraz dac, bo ja tak mówię".

Ми тепер стали цілком бідні. Збіже забрали у нас на бучацьких панків. Наше село буде на весні голодувати. Ні що їсти, ні що сіяти; нас цілком звичили. В нашому селі є один газда, має 20 моргів поля, і він цілком знищений; купив собі і корець вівса на насше на весну. І з того взяли в нього 50 кіля на реквізицію.

Так наше село терпить. Хто не мав молоченого збіжа, то діставав жовніра на годоване, аж поки не змолотив збіжа. А жовнір не хотів їсти щобудь; кавав собі варити курку, молоко не хотів, бо кавав, що "молоко млоїть його". Таке в нас нещає. На форшпани нас гонять без платні.

ПОЯСНЕННЯ СКОРОЧЕНЬ.

З огляду на се, що много читачів домагають ся пояснєня скорочєнь, які тепєр укжувать ся в "У.Р.В." і які здебільшого походять з Радянської України, ми подаємо понижше пояснєня найбільше укжваних скорочєнь.

У.С.Р.Р. — Українська Соціалістична Радянська Республіка.

Р.С.Ф.С.Р. — Російська Соціалістична Федеративна Соціалістична Республіка.

В.Ц.В.К. — Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет.

Раднарком — Рада Народних Комісарів.

Советнарком — Совет Народних Комісарів.

Наркомпрос — народний комісаріат просвіти.

Наркомпрод — народний комісаріат про доволъчости (харчевних справ).

Наркомзем — народний комісаріат земельних справ.

Наркомвійська — народний комісаріат військових справ.

Комінтерн — Комуністичний Інтернаціонал.

Виконком — Виконавчий Комітет.

Ісполком — по російськи: ісполнительный (виконавчий) комітет.

Галревком — Галицький революційний комітет, бувше галицьке радянське правительство.

Губвиконком — губерніяльний виконавчий комітет.

Політвиконком — політичний виконавчий комітет.

Губком — губерніяльний комітет.

Губпарком — губерніяльний партійний комітет.

Повітпарком — повітовий партійний комітет.

Сельпарком — сільський партійний комітет.

Сельвідділ — сільський відділ, відділ партії для роботи на селі.

Укроста — українсько-російська телеграфічна агенція.

Роста — російська телеграфічна агенція.

Політбюро — Політичне Бюро при Рос. Ком. Партії.

Промбюро — Промисловє бюро.

Профсоюз — професійні союзи.

Комнезамы або комнезамомі — комітети незможних селян.

Доббас — Донецький басейн, де є копальні вугля.

Вукоспілка — Всеукраїнська Кооперативна Спілка або Союз.

К.П.(б)У. — Комуністична Партія (большевиків) України.

Р.К.П., аркапіет — Російська Комуністична Партія, член той партії.

У.К.П., укапіет — Українська Комуністична Партія, член той партії.

С.-р., есер — соціаліст революціонер.

С.-д., еседек — соціал-демократ.

К. д., кадет — конституційний демократ, член російської буржуазної "партії народної свободи".

П.П.С., пепесочєнец — Польська Партія Соціалістична, член той партії.

Чрезвичайка — чрезвычайна (по українськи: надзвичайна) комісія — для боротьби з контрреволюцією, спекуляцією і т. п.

ХОЧЕТЕ ЗНАТИ

як організована Радянська Україна, то прочитайте брошурку, яка що тільки вишла з друку і називаєт ся

КОНСТИТУЦІЯ УКРАїнської СОЦІАЛІСТИЧНОї РАДЯНСЬКОї РЕПУБЛІКИ

Ся брошурика видана Радянським Правительством України для масового поширення між робітниками і селянами на Україні.

Ціна 5 центів. Замовлення посилайте до: UKRAINIAN LABOR NEWS Cor. Pritchard & McGregor St. WINNIPEG, MAN.

ХТО ЩО ПІШЕ.

Скрентонська "Народна Воля" з дня 19. цвітня с. р. пише в редакційній статі слідующе:

І пани не всі одинакові — особливо ж ті, що водили Українських Стрільців по війну за волю України. Шоло той нещасній війни, то тепер вже забути і самі У.С.Стрільці знають, скільки з ній розколато ся о волю України, а скільки о волю иншого. І не про се тут мова, але треба натягнути й про ту історію, коли вде річ о парні, які водили наших сердешних козаків на війну.

Ті пани, заснували ше в 1914 р. в місті Відні, в тіни палати Габсбургів, Боеву Управу У.С.Стрільців, яка організувала боеві розряди з українських добровольців і збирала добровільні датки для "своїх стрільців". Щоби збільшити свої фонди, Боева Управа заснувала видавничий відділ, видавала брошури, почтивки, візники та иншу "галтерію". Се був добрий, бизнесовий спосіб для роздобування грошей для війни У.С.Стрільців, які їм для життя вийли на галицькій Україні в загалі.

А пініше, в 1917 р.; Боеву Управу У.С.Стрільців перемінило на Центральну Управу. Се зроблено згідно зі старою традицією українських панів, яка вимагає, щоби час до часу зміняти назви своїх клубів, управ, комітетів та инших спільок національно-патріотичного характеру. Є в тім також добра порція бизнесового змісту і політичного інюху. Отже як з Боевої Управи стала Центральна Управа, то в ній почав управляти всіми бизнесовими справами один чоловік і з одною метою на ціан — зібрати як найбільше грошей. А се те, що продавала Центральна Управа до роки; але люди купували, бо знали, що купуючи яку брошурику чи візничку, вони тим самим несуть поміч У.С.Стрільцям і жертвам війни. Воно може й не зовсім ладно казати, що люди "знали", коли в дійсності вони лишень вірили, ає їх віра була така велика, що дорівнювала знанню. Та правдивого знання про се, що стало ся з фондами Центральної Боевої Управи У.С.Стрільців українська суспільність ледви чи коли набуде.

А ше пініше, тобто в 1918 р., як розпадала ся Австрія, У.С.Стрільцям стало поводити ся досить кепськ. Іх опікушка упокоїла ся, а батьки в Центральній Управі рішили, що воєнні часи для них вже минули і що пора значинати "політичну оборону" рідного краю. Тільки один чоловік не плав ся до політики. Був ним той пан, що управляв бизнесовими справами Центральної Управи. Інші пани, заняті політикою, не дуже то журили ся "Центральною" і її бизнесами, а значок, що вони є в руках дослідженого і справного промисловця, були певні, що він не загирить справ. І вони не помилялись. Поворний управитель Центральної Управи справив ся так справно, що ціле движимє майно той-ж, крім грошей, яких не було, перетаскав до своєї приватної видавничої спілки.

Тільки не треба розуміти, щоби в тім перетасканю було щось незаконного або, борони Боже, злодійського. Се була найзвичайніша в світлі бізнесової трансакції і — найкорисніша. Той пан управитель закупив, як кажуть, ціле майно Центральної Управи У.С.Стрільців за 124,500 австрійських корон і то не за готівку, але на виплат. А кажуть, що се майно вартувало яких 10 до 15 раз більше.

Крім матеріальної вартості, майно У.С.Стрільців має і другу вартість — моральну, патріотичну, гуманітарну. Як ви платите, примром, за Сіванник, який видала Центральна Управа У.С.Стрільців, \$1.50, а якого значива вартість, як книжка, є лишень 25 австрійських корон, то робите се тому, що признаєте в ній ту другу, моральну, вартість, купите його у віри, що тим подаєте поміч жертвам війни. Але ви не платили-би за нього \$1.50, як-би знали, що дохід з розпродажу товару Центральної Управи їде до кишені одного чи двох людей.

Поладнавши з таким великим успіхом свої справи у Відні, згаданий пан управитель вийшов до Америки, щоби тут дивинути з занепаду патріотичного духа української іміграції та відпочати по тяжких трудах і злиднях, яких зазнав в боротьбі за волю України.

Очевидно, що мова в сій статі їде про "господарку" Ів. Боберського майном українських Січових Стрільців у Відні, про що була недавно поміщена в "Укр. Роб. Вістях" кореспонденція з Відні. Ми помістили по висшу статю як доказ, що не всі українські газети в Америці стають в обороні злодів народного майна, як се робить винипельський петлюрівсько-польонофільський "Укр. Голос". Прї нагоді скажемо також, що кореспонденцію Укр. Січов. Стрільців з Відні про "здєлки" Боберського передували з "У.Р.В." також нью-йорські "Укр. Шод. Вісті".

Новий соціалістичний дневник у Франції. Дня 8. цвітня почала виходити нова соціалістична французька щоденна часопись "L'Internationale", як вечеріне виданє дневника L'Humanite".

Лист з Лівани.

Тов. Т. Бабенко, який вийшов з Вільнету в марті с. р. з групою т. до радянських республік, надіслав нам з Лівани листа, який звучить:

Дорогі Товариші! Ми прибули до Лівани 31. марта. Я сподіюсь, що ви отримаєте мого листа, який я вислав вам з Ганьська 3. Ганьська ми вийшли 30. марта. Потогода дуже гарна і сонно вже нема. Товариші, котрі хотять їхати до радянських республік можуть взети великі пакунки, але треба добре запакувати, бо в дорозі обходять ся з ними дуже необережно. Взети можна все, за винятком тютюну і папірос. Гроші мають вартість тільки паперові, а за золото і срібло дають лише дві третини вартості. В Ганьську за канадійський долар дають 48½ марок, а за американський 60. В Лівані, в Латвії, за канадійський долар дають 218 рублів. Я змінив 10 дол. до 1250 рублів. Нас стріляли тут представники Соціальної Росії і дали кожному два випонення бланки з запягати. Ніхких таких запягів нема, в котрих говорилось, що "чи годили ся їти на роботу чи до армії після розкошу соціального правительства". Питання лише — коли опустили Росію, що нас до сего заставило, чим заманились до вийсти з Росії, як довго перебували в Америці, скільки вам літ, що заставило вас обустити Америку, до якого місця бажаєте їхати в Росії, який ваш флєк, з якої місцевости походите, чи сиділи в тюрмі, і если так, то за що, чи належали до організації і до якої.

Се є найбільшійші запити, які кожний повертаючий до радянських республік має випонити. Тут в Латвії робітник заробляє середно 150 руб. на день, а обїл коштує 75 руб., переочувати 35 руб. і т. д. Все дуже дороге. Ніцта така, що страшно дивитись. Діти від 5 до 16 літ не дають переїти дорозі; просять: "дайте шо небузь і неопустити умерти з голоду". Люди дорослі і діти ходять обдерті; одіти в що попало; хто в французькій, хто в канадійській військовій уніформі. Страшно дивитись на сю картину нужди і голоду. Ми опустимо сю картину Лівану 2. мая і поїдемо до Петрограда. В Петрограді три дімаємо жити за гроші, а відтак дістанемо картки на їду протягом на один місяць, який даєт ся для відпочинку.

Я купив тут, в Лівані, чоботи і заплатив 3,000 рублів. Хотів купити одєжу для дітей, то зходив ціле місто і не міг дістати ні за який гроші. Найбільш сорочки для дитини годї дістати. Робітничі організації тут страшно переселують ся. Заборонять навіть туром ходити по улиці. Нас з такою ж настановою провадили салати з карабинами. Будучи в Ганьську, я був там на одному робітничій мітингу, то там менї сказали, що організація Спартакса в Ганьську числить 30,000 членів. Тут, в Лівані, стоять англійські броненосці, а в Ганьську французькі.

З тов. привітом Т. Бабенко Лівана, 1. цвітня, 1921.

(Ось так виглядає панованє в "демократичній", "незалежній" Латвії, з меншевицьким соціал-патріотичним правительством — Ред. "У.Р.В.")

Фашисти спалили робітничий дім вартості мільон доларів.

ТУРНІ, Італія, 27. цвітня. — Фашисти або крайні націоналісти підпалили сьогодні рано дім турніської Федерації Праці, якого вартість виносила звини \$1,000,000. Фашисти утілили.

Величава будівля шілковито згоріла, а фашисти заявляють, що се зроблено у відплату за убійство одного з їх членів, якого убито минулого ночі.

В будинку спало багато соціалістів, як підложено огонь надворю. Вони пробували утітити, але головний вихід був обсаджений фашистами. Зведено боротьбу, в якій убито одного фашиста з кількох ранено. Втрати соціалістів є невідомі, бо їм вдало ся вийти задніми дверими.

ПРОСТО З УКРАТНІ!

Если ви цікаві довідатись про жите і працю тих товаришів, котрі керують революційним рухом на Україні, то замовляйте нову брошурику, що тільки вишла з друку і називаєт ся:

ПРОВІДНИКИ РЕВОЛЮЦІЙНОГО РУХУ НА УКРАТНІ.

В сій брошуриці є подані також найновіший портрети револ. провідників, які ше не були печатані в Америці. Брошурика надаєт ся до масового ширєня. Ціна 10 центів. Замовлення посилайте до: UKRAINIAN LABOR NEWS Cor. Pritchard & McGregor St. WINNIPEG, MAN.

ВЛАДА ПАНСЬКА І ВЛАДА РАДЯНСЬКА.

(Докіченє.) III.

На північ нашї відступили, Україну залишили, Щоб в Росії сил набратись та міцніше обєднатись. Щоб від бійки відпочити та дейкінів побити. Україну сиротою Під Дейкіна пятою Зовсім так не залишали, Кращі сили призначали — Ваших рідних комуністів — Українських Боротьбів, Повстаня щоб готували, Люд до зброї закликали. Ну про сее трошки згодом Напишу я своїм родом, Зараз хочю розказати, Як почали управляти Дейкініські генерали, Щоб чорті їх всіх забрали. Почали скрізь заправляти, Панську владу встановляти: Ше зовсім не обжили ся — вже погроми повлили ся: "Бий жидів и комуністів" В дейкінів монархистів Лоуунг перший такій був, В добрамій закон був. Черносотенні газети Розкидали скрізь тенети, Темноту вони дурили, Брєхні вські говорили: "Скоро візьмеє Москву-град, Впав червоный Петроград, У Радянській у Росії Ждуть Дейкіна — "Месіи" Комуністи, мов, тікають, Бо піддержки вже не мають, Ленін з Троцьким посварились, За шось там не помирились". Так в газетах скрізь писали, Так пани агітували. Рідну мову угнітали, Рідну школу скасували, Всіх і всюду грабували, Роздівали, розбували: Словом — добре управляли! Робітництву і селянству Українському громадянству Ся влада не подобалась, — Тут дейкініщина влопалась, Терпіть більш не було сили, Жите стало всім не миле. Стали бідні збиратись Та до гурту враз єднатись, Міркувати та гадати Панську владу щоб зламати. Повстаня скрізь підімали Та справми керували Наші рідні Боротьбісти — Українські комуністи, Про яких я раз згадав Та не все про них сказав. Вони стали на рих роказав, Обєднали всю голоту, До повстаня закликали Та до гурту всіх збирали: "Ну, ударим прутко, шпарко, Дейкіну стане жарко, Ну, напрємо посылить його! Буде діло веселіше!" Як наперли, як нажали, Враз дейкінішї удрали. Повстаня скрізь підімались, Дейкініці де ї дивались, Лахміте своє збирали Та під три чорти відрали. А повстанці не вгавали, Все сильніше напирали, Білу гвардію шивали і відсілі і звідтали, — Дейкіну в "тришия" Все давали на зборовья На його на безголосья. Добре діло почало ся, Круто панам довело ся! А тут шастє як із неба Те прийшло чого нам треба: "Червоная" на підмогу Із Росії в допомогу Прийшла нам Дейкініців доконати. Тоді разом дуже перли, Дейкіну носа втерли! Разом ширю напирали, Добре мємело давали, Крок за кроком наступали, А назад не відступали. Взяти Харків і Полтаву, — України місто-славу, Потім Київ захопили, — Грабїжники відступили. Як виженем з України, Так дейкініщина згине. Далі справу так робили, Що на Днє не допустили, — На Кубань уже погнали, По дорозі доконали. Потім справу обробляли: На Одєс його справляли, Посильнійше напирали, В Чорне море наганяли. Його місце тільки там, — Покуштує води хам! Уже Дейкіну не жите, — У Румунію біжить.

IV. Гріх мій був би промовчати Та всю правду не списати,

Про все тее що я знаю, Про що вісти певні маю. Як з Антанті прислали Танки й пушки, та казали, Щоб за тее їм давали Хліба руські генерали: Дейкінішї обїзали, Допомогу-ж добу бради. Помагали-ж вони доті, Поки сили у бідноті Не хватало, щоби встати Дейкіна подолати. Як ми брали переає, "Курс" наш вище ї вище ріс: Панська влада покотилась, — Тут Антанта спохватилась: "Не вже поміч наша — так? Ні, сьому не быть ніколи! Зброя ї танки на дурняк! Врзу маєм протоколи!" Торг шле військом: Днє, Кубань, Брати хліба у селян. Хліб в селянства забирали, По три пуди залишали І на їжу ї на росів. Суперечить хто посмів — То прикладами давали, А хліб таки забирали. Тут селянство не стерпіло, Як в котлі залекотило, Стало все гуртом до зброї, Як Еней наш пан у Трої, Дейкініців зустрічати Та свинцем їх частувати. І таке було усюди: Розкумекали вже люде, Що таке є влада панська, Що є влада пролетарська.

Свій розказчик я кіпчаво, Все що кращє вам бажаю, А щоб зовсім все кіпчаво, Терпіть майте ще хоч на мить, Дочитайте до кінця. Ще скажу два-три слівця Про другі близькі нам країни Та як скоро панство згине: В чужї краї в загляньте, Певні вісти ви розгляньте, Он погляньте, що творить ся Дуже любо подивить ся: Американські "королї" **) Закрили фабрики свої, — Нема-бо-крам-куди дівати, І нема кому продати, І на Росію не хотять, — Комуністи там сидять! Робітники голодують, Дуже-дуже всі бідують. Що лишаєт ся роботи? — Революцію творити!

Французи вибори зробили, Парламенти утворили, Народ там виборав комуністів, Осміяв капіталістів, Їм там рота затикають, У вишній заклинають: Знов пятаю: що роботи? — Революцію творити!

Англичанка не помалу Дейкіну генералу Тех усім допомогла: Зброю ї танки послали, А народ то не хотів, Руки не тгичє за катів. Що-ж пораете роботи? — Революцію творити!

Робітники і селяне! Наша слава не зіванє, — Скоро час Святий настане, Пролетарство все повстане, Зєднануть ся як один, З тріском впаде "господин". Впадають стовпи капіталу, Заживемо всі на славу: Тоді воля скрізь настане, Веселєнко доля гяпанє, Праця ї рівність запанують. От для сього ї пропонують: Пролетарї всїх країн Єднайте ся як один!

**) Американські капіталісти так багатї і так ворочають справо, що зовуть ся королями: сахарний, зєлізний і инші.

ВЖЕ ВИЙШЛА з друку і продаєт ся дуже інтерєсна брошурика п. н. СОВІТСЬКА РОСІЯ — БУРЖУАЗНА ПОЛЬЩА Ціна 10 центів. Надаєт ся до масового ширєня. Для робітничих товаришів і організацій значний опуст. Замовлення посилайте до "Укр. Роб. Вістий" або до: WIDDIF UKE. ROB. DOMU IM. T. SZEWCZENKA Box 67, Sta. B. HAMILTON, ONT.